

Бумеранг

Щоб нам в житті завжди щось мати,
Повинні мати ми в житті
Мету, й той спосіб досягати,
Яким ми й маєм на меті.

З прадавніх ще часів мисливці,
Коли за здобиччю всі йшли,
То з бумерангом, й наодинці,
Щось завжди й звідусіль несли.

І в нас, сучасних нині людях
Той бумеранг свій завжди є,
Й кидаємо його ми завжди, й всюди,
І він нам завжди й щось дає.

І ми всі також, як мисливці,
Свідомо, чи й геть не свідомо в тім,
Думки - наш бумеранг, й по вінця
Наповнює він здобич в дім.

Але є в цім така властивість,
Й залежить все це від думок,
Які зашлем - в таких вже й милість
Нам здобич всім приймать, й урок

Той відповідний, й адекватний,
Тільки підсилений в сто раз,
А вже наскільки він прийнятний -
Те все залежить лиш від нас.

Якщо ж ми шлем лиш все мерзенне,
То й здобич та ж нам й надійде,
Земний світ, та і Світ Надземний
Те все ж й підсилить, й доведе

До нас в тім більше і сильніше,
В тім все як баба снігова,
Чого в думках у наших більше,
Того й дасть здобич вже нова.

Отак, і тільки так, і в всьому
Мисливці всі ми, й хто і як
Шле іншим в світ, то й сам у тому ж,
І неодмінно й буде ж так.

Залишилось нам всім второпать
Те все і нині, й в майбуття:
Той завжди й ту лиш здобич вхопить,
Яку й вполює ж для життя

В світах земнім, та і в Надземнім.
І також точно - й у життях
Вночі і вдень ми рідну Землю
Чи нищим, чи даєм буття,

В думках всіх й стелемо дорогу
І людям всім в тім, та й собі,
Хто зможе в тім всім Агні Йогу
Сам взяти, - той вже не в журбі!